

Mince s příběhem
Lunární série III

Naši lidé
Jan Kubr

Hlavní téma
**Rostoucí nejistota
pomáhá zlatu vzhůru**

Markéta Šichtařová

Vyšehradské fórum přináší do
ekonomické debaty svěží vítr

Editorial

Vážení klienti, v zářijovém Golden Gate Magazínu se podíváme na hlavní důvody, které stojí za prudkým nárůstem cen drahých kovů v posledních týdnech. Kromě nejistoty na finančních trzích, kterou stupňují obchodní a měnové války, probíhající brexit nebo situace kolem ceny ropy, je významným faktorem politika centrálních bank. Americký FED po téměř čtyřech letech zvyšování sazeb změnil kurz a začal sazby opět snižovat. Stejně tak evropská ECB. Ta sice drží úroky dlouhodobě na nule, nebo dokonce pod ní, přesto si však pohrává s myšlenkou dalšího snižování sazeb, nebo další vlnou kvantitativního uvolňování, jak se elegantně říká chrlení peněz do ekonomiky.

Právě chování centrálních bank bude důležitým tématem Vyšehradského fóra 2019, největší investiční konference v České republice. Letos se můžete těšit na dva významné české odborníky na finanční trhy: rektora vysoké školy CEVRO Institut prof. Ing. Josefa Šimu, Ph.D., a hlavního ekonoma finanční skupiny Roklen Mgr. Ing. Dominika Stroukala, Ph.D. Profesor Šima představí téma Peníze v rukou státu aneb Když jeden vládne všem a odpoví na otázku, jak si uchovat svobodu a bohatství v prostředí monopolních peněz. Dominik Stroukal nazval svou přednášku Sedm smrtelných hříchů kvantitativního uvolňování. Dozvíte se, proč cyklicky selhává bankovní a finanční systém, i to, jak může z politiky centrálních bank těžit obyčejný člověk.

Pozvánka na Vyšehradské fórum zazní také v rozhovoru se známou ekonomkou Markétou Šichtařovou, která byla v roce 2015 jedním z našich řečníků. Prozradí vám, proč naše konference přináší do ekonomické debaty svěží vítr a že často stačí „jen“ správné informace a vzdělávání, abychom se v životě

i v ekonomických otázkách dokázali správně rozhodnout.

Rád bych vás také upozornil na mimořádnou událost, která se opakuje pouze jednou za dvanáct let. Australská mincovna v Perthu právě odstartovala novou Lunární sérii III zlatých a stříbrných mincí inspirovaných čínským zvěrokruhem. Jde o velkou investiční příležitost, a to nejen vzhledem k rostoucí ceně zlata a stříbra, ale i díky unikátnosti mincí a jejich sběratelské hodnotě. Více se dozvíte uvnitř našeho zářijového čísla.

Příjemné čtení plné inspirace pro vaše investice vám přeje

Pavel Ryba
obchodní ředitel
GOLDEN GATE CZ

Kalendář nadcházejících akcí Golden Gate

Vyšehradské fórum

10. října – Praha
Kongresové centrum, 5. května 1640/65

Dům, který postavilo stříbro

16. října – Praha
VŠE, nám. Winstona Churchilla 4

Číslo měsíce

13372 kg

stříbra nakoupili klienti Golden Gate od ledna do srpna 2019. Jde o 74% nárůst oproti loňskému roku.

Citát měsíce

„Dlouhodobý výhled zlata jde nahoru, nahoru a nahoru, a důvod, proč to tvrdím, je, že nabídka peněz jde nahoru, nahoru a nahoru. Upřímně si myslím, že byste měli kupovat zlato na jakékoli úrovni...“

pro Bloomberg TV známý investor
Mark Mobius, zakladatel Mobius
Capital Partners

Dům, který postavilo stříbro

Nejnovější přednáška Pavla Ryby představuje stříbro jako strategickou průmyslovou komoditu a zároveň jedinečnou investici s ohromným potenciálem.

Stříbro je v moderním světě prakticky nepostradatelné. Má více než 10 tisíc uplatnění a po ropě jde o nejvyužívanější komoditu v průmyslu. Cena stříbra se však v posledních letech pohybovala extrémně nízko. To mělo vliv na pokles jeho těžby a recyklace, která se producentům dlouhodobě nevyplácí. Poptávka po bílém kovu proto v posledních letech silně převyšuje nabídku a deficit se musí pokrývat z vytěžených zásob. „Stříbro se tak paradoxně stalo vzácnější než zlato, dostupného vytěženého stříbra je v současnosti pětikrát méně než zlata,“ uvádí Pavel Ryba ve své přednášce. Přesto je v současnosti stříbro asi 80× levnější než zlato.

Navíc je stříbro zajímavým a nedoceneným investičním nástrojem, který se řadí k tzv. bezpečným přístavům. Jeho cena roste, když stoupají nervozita na trzích nebo inflace. Právě nákupy investorů a jejich snaha

zabezpečit svá portfolia před rizikem a rostoucí inflací budou mít podle obchodního ředitele Golden Gate na růst ceny stříbra největší vliv.

Trh se stříbrem je velmi malý, to znamená, že při nárůstu poptávky zhodnocuje mnohem více a rychleji než jiné kovy. Podobně výrazně však může při poklesu zájmu zase propadnout, na to musí být každý investor do stříbra připraven. Pokud však zvládne více adrenalinu, Pavel Ryba mu na závěr své přednášky představí strategii, jak si lze díky dobře načasované investici do stříbra vydělat na dům, nebo dokonce na obytnou čtvrť.

Rostoucí nejistota pomáhá zlatu vzhůru

Ceny zlata, stříbra a platiny se od začátku letošního roku zvýšily o pětinu, respektive o čtvrtinu své hodnoty. Důvodem rostoucího zájmu investorů o drahé kovy jsou stupňující se obavy na trzích a snaha přesunout kapitál do bezpečných přístavů.

„Trhy více než cokoli jiného ovlivňuje rostoucí nejistota vyvolaná řadou faktorů: obchodní a měnové války, politika levného úvěrování v USA i EU, stále nejasný brexit, současná situace kolem ceny ropy nápadně připomínající období před ropnými šoky v osmdesátých letech minulého století a v neposlední řadě radikalizace mezinárodní politické scény,“ vyjmenovává hlavní důvody současné situace makroekonomický analytik Marek Brávník. Kapitál proto podle něj hledá v rozbouřených vodách trhů bezpečné přístavy, kde by zakotvil.

Jednou z jistot jsou právě drahé kovy, zejména zlato. „Zlato je dnes pro investory důležitější než kdy jindy,“ konstatovala v červenci ve své analýze Světová rada pro zlato a uvedla, proč se vlastně ke zlatu investoři nejen v obtížných časech obracejí: zlato je zdrojem výnosů v dlouhodobém časovém horizontu, nástroj diverzifikace, který kompenzuje ztráty v době nervozity na trzích, likvidní aktivum bez rizika protistrany a prostředek k zvýšení celkové výkonnosti portfolia. Zlato tedy funguje jako výborná pojistka majetku před ztrátou hodnoty.

Věřitelé platí dlužníkům

Dalším faktorem, který nahrává do karet drahým kovům, jsou změny na výnosové křivce dluhopisů. Podle dat agentury Bloomberg ležely koncem srpna v globálních investorských portfoliích ztrátové státní dluhopisy v objemu 16,8 bilionu dolarů. To odpovídá 27 % všech vládních bondů na světovém trhu. Většina z nich je vydaná zeměmi eurozóny, další pocházejí z Asie nebo USA. Jde o bezprecedentní stav, který trhy ještě nikdy nezažily. Vůbec nejnižší sazby desetiletých vládních dluhopisů – minus 1,07 % – vykazuje Švýcarsko. Desetileté bondy německé vlády se prodávají se ztrátou 0,7 %, v případě Nizozemska je to -0,55 % a ve Francii -0,4 %.

Je to reakce na měnové politiky centrálních bank, které do ekonomiky v Evropě i ve Spojených státech amerických během kvantitativního uvolňování napumpovaly biliony eur i dolarů. Evropská centrální banka (ECB) drží základní sazbu dlouhodobě na nule a množí se zprávy, že se na podzim chystá další podpora ekonomiky. Zatím není jasné, zda půjde o další snížení sazeb, nové kolo kvantitativního uvolňování, anebo kombinaci obojího. Také americká centrální banka po krátké sérii zvyšování sazeb opět přistoupila k jejich snížení, což si trhy vysvětlují jako další varovný signál před vypuknutím recese. Záporné úrokové sazby na dluhopisech dělají aktuálně největší vrásky velkým investorům, jako jsou penzijní fondy, banky a pojišťovny, které do státních dluhopisů nejvíce investují. Ale pocítí to brzy také jejich klienti.

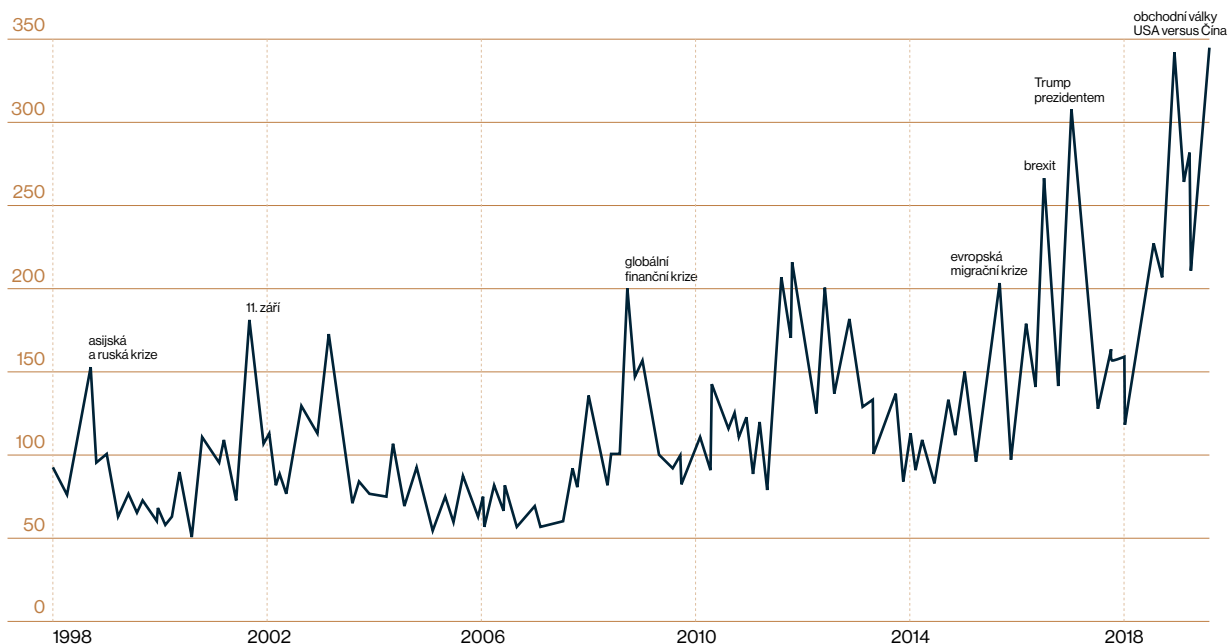
Jak se chránit

Možností, jak na trzích zhodnotit peníze, je zkrátka čím dál méně, obzvláště pro konzervativní investory. Odráží se to právě na rostoucí poptávce po zlatě a dalších investičních kovech. „Lidé by se měli od větších hráčů inspirovat a přeskupit svůj majetek do aktiv, která mají před sebou růstový cyklus. Ten, kdo chce omezit riziko, kupuje reálná aktiva, ideálně taková, která se dají přenést. Ty nepřenositelné (nemovitosti) jsou aktuálně drahé. Další jejich nevýhodou je, že nejsou anonymní. Nikdo neví, kam až je schopen stát v krizi zajít, a je velmi jednoduché uvalit na nemovitosti například dvouprocentní daň,“ upozorňuje Marek Brávník. Nejjistější cestou je podle něj vzdělávání, protože právě informovanost je v klíčových chvílích rozhodující.

Zajímavou příležitostí, jak získat aktuální a srozumitelné informace o vývoji ekonomiky a finančních trhů v podání předních odborníků, přináší Vyšehradské fórum 2019. Vstupenky na sedmý ročník největší investiční konference v Česku, která se uskuteční už 10. října 2019, si můžete zakoupit zde:

Index hospodářsko-politické nejistoty na historických maximech
Globální EPU Index, leden 1997 až červen 2019. Zahrnuje data ze 17 zemí, které představují 1/3 světového HDP.
Zdroj: www.policyuncertainty.com

Vyšehradské fórum přináší do ekonomické debaty svěží vítr

Markéta Šichtařová je známou českou ekonomkou, ředitelkou analytické společnosti Next Finance, bloggerkou, spisovatelkou a také maminkou šesti dětí. Všechny své role zvládá s lehkostí a humorem sobě vlastním. Její názory se pravidelně objevují v denním tisku i v televizi a v roce 2015 byla také jedním z řečníků Vyšehradského fóra. Na její přednášku jsme proto v našem rozhovoru navázali.

Před čtyřmi lety jste přirovnávala tehdejší stav Evropy k historickému období před pádem římské říše a uvedla jste: „Ještě deset let můžeme v klidu spát, než dopadneme jako Řím.“ Během uplynulých let se situace v Evropské unii příliš nestabilizovala, ale naopak. Probíhá brexit, nespokojenost voličů roste, krize v Itálii je na spadnutí... Je opravdu možné, že zbývá už jen několik let, než se EU tak, jak ji známe, rozpadne?

Víte, já nemám ráda přehnaný alarmismus. Nechci to stavět do světla, které je dneska tak populární třeba v eko-

logii, kdy se říká: „Ještě tolik a tolik let a pak přijde taková a taková katastrofa...“ Já bych nemluvila o katastrofě. Na druhou stranu pořád si myslím, že srovnání s rozpadem římské říše sedí a sedí podle mne pořád víc a víc. Ty čtyři roky nás rozpadu zase o něco víc přiblížily. Vlastně se už v procesu „rozpadu Říma“ nacházíme. Vždyť co jiného je brexit? Co jiného je opravdu silné rozštěpení společnosti na liberály a konzervativce? Taky je ale potřeba dodat, že civilizace existovala i po pádu Říma – jen prostě byla jiná, mnoho zkušeností se ztratilo, HDP kleslo... A přesně to prožíváme nyní. Evropa ztratila konkurenceschopnost, populismus dosáhl nebývalých rozměrů, hospodářský růst máme jen na papíře, je ale umělý, nekvalitní, je postavený na existenci takzvaných zombie firem, socialismus se do Evropy vrátil ze západu. EU své postavení silné světové ekonomické zóny již nejspíš nevratně ztratila.

Existuje ještě nějaká šance, jak zachránit v EU status quo a společnou měnu?

Myslím, že je záhodno tu otázku trochu otočit. Má smysl zachraňovat v EU status quo a společnou měnu? A odpověď na takto položenou otázku zní, že ne. Od prvopočátku, co bylo euro zavedeno, jsem byla přesvědčená, že ten projekt sice není principiálně úplně špatný, ale je chybně prováděn. Přesněji řečeno, euro přijímají i země, kterým to škodí. Teď se to potvrdilo.

V únoru publikovala agentura Reuters závěry studie německého Centra pro evropskou politiku. A zrovna Němce bych nepodezírala, že budou principiálně na euro nadávat, když se jim hodně rentuje. Němečtí ekonomové ve studii tvrdí, že zavedení eura mělo na různé země rozličný dopad. Někde se projevilo pozitivně, někde negativně. To nejspíš bude intuitivně očekávat každý, kdo není vysloveně euro-zaslepený. Studie se ovšem navrch ještě pokusila kvantifikovat, jak na euru lidé v jednotlivých zemích prodělali, či vydělali. A právě

Recese není zlá, je nedílnou součástí vývoje. Bez recesí není budoucí prosperity.

v tom je studie nová. Tvrdí, že na zavedení eura nejvíc vydělaly Německo a Nizozemsko: Němci díky zavedení eura od roku 1999 v průměru kumulovaně zbohatli o 23 tisíc eur a Nizozemci o 21 tisíc.

A kdo naopak nejvíc prodělal? Možná čekáte, že Řecko. Ale chyba lávky. Řecko sice prodělal, ale nejvíc prodělala Itálie! Ital v průměru přišel kumulovaně o neuvěřitelných 74 tisíc eur. A Francouz o 56 tisíc. Zkrátka Francie do eurozóny nikdy neměla patřit, nemá na to.

Studie navíc ukazuje, že výhodnost i nevýhodnost eura se pro tu kterou zemi v čase mění. Tak třeba Řecko na euru podle německých ekonomů nejprve vydělávalo, aby následně prodělávalo. Nic tedy není tak jednoduché, jak se může zdát na první pohled. O žádný závod národů v přijetí eura nejde. Jde – tedy *mělo by jít* – o chladnou ekonomickou kalkulaci. A z ní plyne, že nekritické zachraňování eura v každé zemi je kontraproduktivní.

Na Vyšehradském fóru 2015 jste také uvedla, že nejlepším způsobem, jak se připravit na důchod, je nákup nemovitostí (hlavně půdy) a zlata. Doporučíte byste totéž i dnes? Z jakých důvodů?

Ano, to stále platí, i když situace už není tak výhodná, jako byla v roce 2015. Od té doby ceny zlata i nemovitostí již výrazně stouply, takže samozřejmě tu nejlepší chvíli už investor propásl. Na druhou stranu ale pořád neznáme nic lepšího, jak dlouhodobě v tento dějinný okamžik a v české ekonomice relativně bezpečně uložit úspory na důchod. Centrální banky totiž zavedly tak extrémně nízkovýnosové prostředí, že vše jiné – od akcií, přes dluhopisy až po bankovní účty či penzijní fondy – v tomto srovnání vychází ještě mnohem hůř.

Jak hodnotíte konferenci Vyšehradské fórum? Proč se vyplatí ji navštívit?

Ta akce mě hodně baví, protože přináší neotřelé přednášky lidí, kteří se ve financích skutečně dlouhodobě pohybují. Už mě nebaví poslouchat politické výlevy politiků, kteří čím méně o ekonomice vědí, tím víc o ní mluví. Vyšehradské fórum do toho přináší svěží vítr.

V roce 2015 jste také vydali s manželem knihu *Zlatý poklad*, která učí děti základům finanční gramotnosti. Nastal od doby, kdy jste knihu vydávali, nějaký pokrok v této oblasti?

Po pravdě řečeno jsem ve společnosti jako celku moc velký posun nezaregistrovala. Můj manžel Vladimír Pikora, spoluautor zmíněného pohádkového *Zlatého pokladu*, často chodívá přednášet dětem základních škol o finanční gramotnosti, ovšem že by za ty roky viděl nějaké zásadní zlepšení, to se tedy říct nedá. Dokonce mnohdy máme dojem, že vysvětlit finanční gramotnost potřebují nejen děti, ale i jejich učitelé...

Je podle vás v pořádku, když si finanční vzdělávání dětí berou na starost banky a jiné finanční instituce?

No, já bych tady byla dost opatrná. Samozřejmě když se to dělalo opravdu pořádně a s dobrými úmysly, bylo by to skvělé. Jenomže já jsem principiálně nedůvěřivá. Velmi dobře si totiž pamatuji jednu příhodu. Právě v době, když jsme psali *Zlatý poklad*, jsme obcházeli banky s tím, jestli by neměly zájem na knize nějak participovat a šířit finanční gramotnost mezi děti. A byli jsme překvapení mírou nezájmu. Korunu tomu ovšem

Mnohdy tím, co stačí, je jen „vědět“. Neboli být mentálně připraven.

Markéta Šichtařová

Vystudovala VŠE v Praze, obory hospodářská politika a finanční trhy. Má všechny úrovně makléřských zkoušek udělovaných Komisí pro cenné papíry včetně obchodování s finančními deriváty. Působila na analytických pozicích ve Volksbank CZ, kde se časem stala hlavní ekonomkou. Z pozice odešla ve svých 28 letech, aby založila vlastní analytickou a konzultační společnost Next Finance. Píše blog na serveru iDNES.cz, který jí v letech 2011, 2015, 2017 a 2018 vyhlásil bloggerkou roku.

Vyšehradské fórum přináší neutřelé přednášky lidí, kteří se ve financích skutečně dlouhodobě pohybují.

nasadila banka, která nám natvrdo řekla: „Víte, není zrovna v našem zájmu mít moc vzdělané klienty. Takový vzdělaný klient je až moc emancipovaný a to není dobré.“ Zkrátka je nutné dát si pozor, aby taková „výuka finanční gramotnosti“ v režii nějaké finanční instituce nebyla spíš propagací služeb té které instituce.

Čas od času býváte dávana do souvislosti s nějakou politickou stranou, ale zatím jste nikdy do politiky aktivně nevstoupila. Co by se muselo stát, abyste změnila postoj?

Jako externí konzultantku pro různé ekonomické otázky mě oslovila v minulosti už řada stran. Některým jsem dokonce i v makroekonomických otázkách radila. Do jaké míry se pak mými radami ta která strana či politik řídili, to už je věc jiná.

Aktuálně jsem se stala autorkou jisté menší části ekonomického programu Trikolory – konkrétně té části, která se zabývá rozvojem ekonomiky. V tomto případě skutečně na rozdíl od předešlých konzultací různým stranám, které zůstaly spíš na papíře, mohu mluvit o svém autorství, za touto konkrétní částí programu si stojím. Nicméně jde o odbornou záležitost. Dál platí to, co jsem říkala vždy, totiž že dělat politiku aktivně formou nějaké volitelné funkce není pro mě. Lépe mi pasuje odborná pozice.

A co by se muselo změnit, abych změnila názor? Začala bych tím, že hlavně bych musela mít větší děti. Teprve potom bych o tom začala být jen uvažovat. A stejně si myslím, že bych názor spíš asi nezměnila.

Letos na podzim vychází vaše devátá kniha *S androidkou v posteli*, kterou jste napsala spolu s manželem. Řekla jste o ní, že „mnoha lidem šlápne na kuří oko a hodně je rozzuří“. O čem knížka je a komu bude nejvíc ležet v žaludku?

Ta kniha je kromě jiného o tom, jak moc je společnost vnitřně rozštěpená. Na liberály a konzervativce. Na ekoalarmisty a na jejich odpůrce. Na přívržence migrace a jejich protivníky. A tak dál. No, a my v té knize vysvětlujeme, kde se vlastně vzala novodobá vlna socialismu, která k nám aktuálně přichází hlavně ze severozápadní Evropy. Jaké jsou jeho kořeny, proč nemůže fungovat a proč nás mentálně i ekonomicky vrací o desetiletí zpátky.

A právě to se mnoha lidem nebude líbit. Kniha totiž nikterak nelavíruje mezi současnými dvěma nesmiřitelnými pozicemi, nechodí kolem horké kaše, ale jasně si vybírá stranu pomyslné barikády. Říká, které filozofie nemohou fungovat a proč. Myslím, že to v dnešní rozdělené společnosti opravdu hodně lidí rozzuří.

Nedávno jste ve svém blogu upozornila na důležité změny ve výnosových křivkách dluhopisů, které ve zkratce naznačují, že se ekonomický cyklus láme

a přichází nová recese. Co by v této době měli dělat obyčejní lidé, jak by se měly zachovat firmy?

Mnohdy tím, co stačí, je jen „vědět“. Neboli být mentálně připraven. Nenechat se překvapit. Když třeba víme, že roste riziko ztráty zaměstnání, tak se chováme automaticky jinak než v dobách, kdy je nezaměstnanost extrémně nízká a je snadné zaměstnání střídát. Když firma ví, že nejspíš poklesne poptávka po jejích výrobcích, nejspíš nezačne zdražovat... A tak dál. Podstatné je zkrátka umět zhruba budoucnost odhadnout, vědět, jestli trend je sestupný, či vstoupný. A pak už nemusíme být žadní géniové, abychom intuitivně vzhledem k takovým očekáváním jednali správně.

Jaký je váš názor na současný jev, kdy pohyby na finančních trzích ovlivňují hlavně příspěvky politiků na sociálních sítích a centrální banky?

To je právě jedna z věcí, kterou v knize *S androidkou v posteli* popisujeme. A která je od základů špatně. A která asi hned tak neskončí, naopak se bude nejspíš čím dál víc prohlubovat. Ale nemá smysl nad tím lomit rukama. Prostě musíme vzít na vědomí, že to tak je, a přizpůsobit se tomu. Čím lépe si uvědomíme, jak ekonomika funguje, že je nepřiměřeně ovlivňována tweety politiků a tím, jak (neinteligentně) je umělá inteligence vyhodnocuje, tím méně se necháme těmito jevy ovlivnit a napálit a tím menší budeme mít ztráty z našich úspor.

Říkáte o sobě, že ráda sledujete společensko-ekonomické dění kolem sebe. Jako profesionál musíte proto být ze současného dění nadšená, ale jak vnímáte riziko přicházející krize jako člověk a máma šesti dětí? Nebojíte se, co bude dál?

Ne, nebojím se. Já raději používám slovo recese než krize, protože je pregnančnější – pod slovem „krize“ si leckdo může představit kdovíjaké hrůzy. A právě to je další z velkých mýtů. Lidé recese nenávidí, protože se jich bojí. Bojí se jich, protože mají strach ze změn. Každá změna je pro jistý typ lidí něčím negativním, čemu je nutno zabránit. Ať už je to klimatická změna, nebo změna v ekonomické situaci. Ti lidé se v podstatě bojí života samotného. Proto ho touží zregulovat, aby zabránili změnám. Jenomže to nejde, nedaří se jim to a odtud plynou jejich frustrace a zlost.

Já změny přijímám jako něco, čemu nemá smysl bránit, ale čemu se musíme přizpůsobit. Recese je prostě jen dočasná změna fungování ekonomiky. A je naprosto nutná – opakují NUTNÁ – k tomu, aby se ekonomice dlouhodobě dařilo. Recese není zlá, je nedílnou součástí vývoje. Bez recesí není budoucí prosperity. Jestli se něčeho bojím, tak se bojím lidí, kteří mají strach ze života a ze změn a snaží se recesím zabránit. Tito lidé totiž nevědomky ničí naši budoucnost.

Jan Kubr Život se naprogramovat nedá

Programátor a expert na informační technologie Honza Kubr je jednou z klíčových postav Golden Gate. Je autorem softwaru, který zastřešuje provoz celé firmy. Díky němu mohou klienti pohodlně sledovat průběh svého spoření a obchodníci mají přehled o výkonech svého týmu. Přestože mělo jít původně o práci na dva měsíce, součástí týmu Golden Gate je už osm let.

Ještě jako student informatiky na matematicko-fyzikální fakultě se během jedné brigády potkal s Pavlem Kupkou, budoucím spoluzakladatelem Golden Gate. Jejich pracovní cesty se sice později rozdělily, ale vídali se dál. „Jednou za mnou Pavel přišel s tím, že zakládá firmu, která bude nabízet spoření do zlata, a hledá programátora. Potřeboval software, který by poháněl celou společnost,“ vypráví Honza. „Přinesl mi tenkrát krátký seznam požadavků asi o 20 bodech s tím, že jde o práci na dva měsíce. Počítal jsem tedy, že tomu budu věnovat maximálně pár večerů. No, a teď o osm let později jsem pořád tady,“ směje se.

Zlom nastal hned druhým rokem. Golden Gate se začala rychle rozvíjet a růst a software s ní musel udržet krok. Práce už Honzovi zabírala tolik času, že se jí rozhodl věnovat naplno a ostatní závazky pustil. „Golden Gate se stále posouvá, máme nové produkty, pobočky, optimalizujeme nákupy od dodavatelů, logistické procesy a další,“ popisuje. Informační systém, který vytvořil, je v podstatě takovou základnou pro chod celé firmy. Spadá pod něj například i klientská zóna, kde mají naši klienti kompletní přehled o svém spoření, objednávkách nebo e-shop.

Jan Kubr

Vystudoval informatiku na matematicko-fyzikální fakultě, poté pracoval několik let v Nizozemsku. V Golden Gate se od jejího vzniku věnuje tvorbě softwaru, který firmu pohání. „Na Golden Gate oceňuji kvalitu péče o klienta a poctivost zakladatelů. To, že tu jde o víc než jen vydělat co největší množství peněz.“

Zlato jako pojistka

Po ukončení matfyzu rozjel Honza vlastní podnikání, založil s kamarády firmu vyvíjející internetovou telefonní ústřednu. Brzy z ní ale odešli partneři, kteří se měli věnovat obchodu a provozu. Honza tyto činnosti s jedním zbylým společníkem převzal, brzy ale zjistil, že mu nepřínášejí radost. Díky Golden Gate našel kompromis. „Ve firmě mám podíl, je to pro mě tedy také podnikání. Věnuji se ale jen té oblasti, která má jak pro mě, tak pro firmu největší přidanou hodnotu,“ vysvětluje Honza. A spokojenost je na všech stranách. „Při rozjezdu jsme neměli moc

želku si také našel v cizině, je napůl Portugalka a napůl Španělka. Část léta tráví proto blízko Lisabonu, kousek od oceánu. Díky své práci programátora může Honza pracovat prakticky odkudkoli.

Život se ale dost dobře naprogramovat nedá. Honzu na podzim loňského roku zasáhlo závažné onemocnění. A právě v té nejméně očekávané době, kdy s manželkou čekali syna. Největší oporou mu během složitých měsíců byla kromě rodiny i práce. „Snažil jsem se celou dobu něco dělat. Pomáhalo mi to přijít na jiné myšlenky. Člověk nemusí myslet na to, že je mu blbě a že vlastně neví, jak to celé dopadne,“ vzpomíná Honza. Teď už je podle lékařů zcela v pořádku a na obtížné období příliš nevzpomíná. Raději se věnuje věcem, které mu dělají radost. Ať už je to devítiměsíční syn, nebo řada koníčků. Rád hraje na pozici brankáře Hanspaulskou ligu v malé kopané v týmu spolu s dalšími představiteli Golden Gate Vladimírem a Liborem Brůny a nově si na cesty po městě pořídil kolo. Tím největším koníčkem je ale pro Honzu asi psaní. „Mým snem je jednou napsat knihu. Už dřív jsem zkoušel povídky a asi před třemi lety jsem dostal inspiraci na román. Je to ale jako druhá práce, časově to nezvládám. Třeba jednou, až nebudu muset pracovat a syn vyroste, se k tomu vrátím,“ uzavírá s úsměvem.

- 1) Výlet v Portugalsku ve dni volna.
- 2) Na letním zámečku, který jsem si pořídil za první výplatu v Golden Gate (ve skutečnosti na svatbě švagra).
- 3) V Portugalsku se po Islandu a Faerských ostrovech sní nejvíce ryb na osobu v Evropě.
- 4) Při téměř absolvovaném matfyzu se daly projekty v Amsterdamu dělat s pivem po ruce.
- 5) Kolegové si mysleli, že v Portugalsku dělám z pláže s piña coladou, ale ve většině případů jsem pracoval takto z gauče.

peněz, ale stáli jsme o dlouhodobou spolupráci, proto jsme Honzovi nabídli partnerství ve firmě, což bylo to nejlepší rozhodnutí,“ dodává Pavel Kupka, podle kterého se díky tomu podařilo nastavit skvělý a dlouhodobě udržitelný systém.

Kromě možnosti dělat vysněnou práci zaujala Honzu i myšlenka spoření do zlata. „Myslím, že je důležité, aby lidé vlastnili alespoň nějaké investiční zlato. Vnímám ho jako způsob pojištění majetku. Tak jako mám pojištěnou nemovitost před živly, tak mám i zlato pro případ průšvihů na finančních trzích. Je to pro mě něco, s čím bych mohl, když by přišel závažný problém, kamkoliv odjet a začít znovu,“ říká Honza.

S dlouhodobým pobytem v zahraničí už má ostatně svoje zkušenosti. Nejdřív byl jako student v Americe a pak v Nizozemsku, kde nakonec i několik let pracoval. Pobyt v cizině považuje za velkou životní zkušenost a lekci, která mu otevřela nové obzory a naučila ho toleranci. „Na výměnném pobytu v Amsterdamu jsem potkal hodně lidí z různých koutů Evropy i světa. Třeba můj nejlepší kamarád pocházel z Iráku a byl hrozně fajn. Lidé se jiných kultur občas bojí, ale myslím, že většinou zbytečně. Lidé jsou v jádru všude stejní,“ je přesvědčen Honza. Man-

Co všechno se dá stihnout za **100** dní

Gabriela Milfortová

Do konce roku ještě zbývá víc než stovka dní. Za tu dobu se dá podniknout cesta kolem světa. Oblétnout několikrát zeměkoule. Přečíst asi 10 knih (nebo 15, pokud čtete rychleji). A samozřejmě spousta dalšího.

Už jste přemýšleli, co máte v plánu stihnout vy?

Mám zkušenost, že je lépe plánovat méně, ale hlavní naplánovat je důležité. Jak je poznat? Jde o činnosti či věci související s vašimi hodnotami, které zastáváte a chcete ve svém životě rozvíjet. Já se k nim opakovaně vracím, protože každodenní rutina člověka občas prostě spolkně a pak jede v režimu „řeším, co hoří“. Takže otázku: „Co se mi letos povedlo?“, která vás někdy v prosinci napadne, si položím už dnes a lépe. Totiž: „Co chcete do konce roku stihnout?“ Abyste si řekli, že pro vás byl rok 2019 úspěšný a vše opravdu významné bylo uděláno. A vy můžete s radostí a plány vykročit do roku 2020, který se podle čínského kalendáře ponese v duchu chytré a obratné myši.

Nabídnu vám pro inspiraci možná trochu odlišný pohled na to, co se všechno dá stihnout za víc než 100 dní. Snad mi zádumčivou rovinu s přicházejícím podzimem prominete.

Ten den...

V květnu jsem navštívila v Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze oddělení paliativní péče, které se stará o nemocné na poslední cestě. Strávila jsem víc než hodinu s kaplanem Markem, který je tamním duchovním. Naše otázky byly logické a bylo jich mnoho. Hned ta první byla zásadní: „Co lidé nejvíce řeší na konci své životní cesty?“

Nejčastěji se lidé na toto místo prý dostanou tři týdny před odchodem na druhý břeh. V tu chvíli vůbec neřeší, aby byly hotové všechny úkoly ani že měli trávit více času v kanceláři. Chtějí ze všeho nejvíc říct „promiň“ těm, kterým to dluží. Poděkovat těm, kteří jim pomohli, a vyjádřit lásku těm, ke kterým ji cítí, ale často to opomíjeli sdělit, nebo to dokonce celý život nedokázali. Zkrátka dělají vše pro to, aby jejich vztahy – to, na čem skutečně záleží – byly co nejvíce v pořádku.

Vděčnost obohacuje

Nikdy nezapomenu, s jakou empatií pan kaplan o všem mluvil, zároveň s humorem a obdivuhodnou lehkostí a otevřeností. O tom, že součástí našeho života jsou i tyto okamžiky, a i když to tak nemusí na první pohled vypadat, mohou nás obrovsky posílit. Že se smysl událostí, které žijeme, mnohdy objeví až za delší čas. Mluvil o důležitosti urovnání (často nicotných) sporů, síle odpuštění. A především nám kladl na srdce, ať komunikujeme, **dokud je čas**. Na konci setkání jsme dostali úkol – nenechávat otevřené naše záležitosti **už dnes**. Napsali jsme si, komu v našem životě chceme vyjádřit vděčnost. Kdo nám třeba zásadním způsobem pomohl a rádi bychom mu to dali vědět. Komu tím vrátíme to dobré, co jsme dostali, když jsme to opravdu potřebovali. Je to mimochodem krásný způsob, jak uznat něčí důležitost a posílit jeho smysl života. Naučilo mě to nečekat na ty tři týdny před. Už dobře vím, že nám navíc nemusí být dopřány. Postupně tedy děkuji všem na mém seznamu, který jsem si udělala a ke kterému chci inspirovat i vás. Využijme zbývající dny roku k vyjádření vděčnosti, trávení času s přáteli, kterým to už dlouho slibujeme, k pomoci druhým. Zastavme se a promysleme, zda jde náš život opravdu tím směrem, který nám i lidem kolem nás dělá radost.

Dovolte mi poděkovat vám všem, kteří čtete tyto řádky: spolupracovníkům, všem lidem v centrále i vám klientům. Za to, jaký máte zájem nejen o souvislosti, ale i o rozvoj sebe samých. Víím to z našich každodenních setkání. Naší práci to dává velký smysl a dodává elán pokračovat. Bez vás by nic z toho nefungovalo. A pro mě je kolektiv v Golden Gate velmi důležitý a jsem za něj velmi vděčná. Přála bych takovou možnost pro profesní a osobnostní rozvoj s velkou porcí legrace a v duchu spolupráce ze srdce každému.

Lunární série III aneb Když chytře a včas nakoupíte

Australská mincovna a slévárna The Perth Mint navazuje na obrovský úspěch Lunární série I a II a v září začíná s ražbou třetí série zlatých a stříbrných mincí inspirovaných čínským horoskopem.

Lunární série patří k tomu nejlepšímu ze současné numismatiky. Mince se mohou pochlubit nejvyšší ryzostí, špičkovým zpracováním a designem od nejlepších světových návrhářů. Řada se věnuje dvanáctiletému cyklu čínského kalendáře a každý rok vychází mince s jedním znamením zvěrokruhu.

Cena mincí z Lunární série se pohybuje blízko cen investičních mincí a slitků. Avšak vzhledem k vysoké poptávce a přísně omezenému počtu vyražených kusů jejich cena v čase rychle

roste a brzy výrazně převyšuje cenu kovu. Příkladem je Lunární série I a II. První emise jsou buď velmi drahé, nebo na trhu zcela vyprodané. **Proto ti, kdo stihnou start nové série, mohou počítat s vysokým zhodnocením. Navíc si vytvoří krásnou sbírku za velmi výhodné ceny.**

„Je proto vhodné zakoupit od každé mince raději více kusů, jednu do vlastní sbírky, další pro své blízké nebo pro případ pozdějšího prodeje. Pokud má člověk jen jednu sadu, bývá mu později líto ji prodat, přestože velmi hodnotí. Proto je dobré mít pár jednotek kusů navíc,“ doporučuje Libor Brůna, provozní ředitel Golden Gate.

Čínský kalendář se řadí mezi nejstarší známé datovací systémy. První zmínka pochází z roku 2637 před naším letopočtem. Pověsti, jak vznikl, je hned několik. Jedna z nich praví, že před dávnými věky vyhlásil jadeitový císař velký závod přes řeku a prvních dvanáct zvířat v cíli mělo obdržet speciální odměnu: bude podle nich pojmenován jeden rok. Jako první přiběhla myš (někdy je uváděna krysa). Byla

tak chytrá, že se nechala přes řeku převézt na zádech buvola a ve správný moment před něj skočila. Teprve potom následovala další zvířata: tygr, králík, drak, had, kůň, koza, opice, kohout a nakonec pes a vepř, kteří prý přišli poslední, protože se jim v řece tak zalíbilo, že neodolali pokušení a vykoukali se.

První mincí celé řady je proto chytrá a inteligentní Myš. Lidé narození v roce Myši (1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996, 2008, 2020) jsou podle čínského kalendáře ambiciózní a upřímní. Často jsou rozenými lidry a průkopníky. Zatímco u nás je myš obvykle vnímána jako škůdce, v čínském horoskopu se vyzdvihuje její důvtip, schopnost shromažďovat a držet bohatství pohromadě. Myš je velmi chytré a okouzující znamení a symbolizuje štěstí. Je vtipná, zábavná a starostlivá vůči těm, které považuje za své dobré přátele.

Mince z Lunární série jsou originálním dárkem pro všechny generace. Potěší nejen sběratele, ale i ty, kdo se v daném znamení narodili, nebo teprve narodí.

Globální poptávka po zlatě dále roste

Světová rada pro zlato oznámila, že poptávka po zlatě meziročně narostla o 8 % na 1123 tun. Výrazně nákupy navýšily centrální banky a příliv prostředků zaznamenaly také burzovně obchodované fondy investující do zlata.

Centrální banky v druhém čtvrtletí zvýšily nákupy zlata o 47 % na 224,4 tuny, za celé první pololetí pak nakoupily 374,1 tuny kovu, nejvíce od roku 2010, kdy se staly čistými kupci zlata. Tahounem poptávky byla především polská centrální banka, která si pořídila 100 tun kovu, a zdvojnásobila tak zlaté rezervy. Na druhém místě se s nákupem 38,7 tuny umístilo Rusko. Během prvního pololetí nakupovaly také centrální banky Číny (74 tun), Turecka (60,6 tuny) nebo Kazachstánu (24,9 tuny) a Indie (17,7 tuny).

Zvýšila se také poptávka po zlatých špercích, v prvním pololetí dosáhla 1061,9 tuny, a byla tak nejvyšší za čtyři roky. Zájem rostl především v Indii, kde byl podpořen

svatební sezonou a relativně příznivou cenou kovu v lokální měně. Nárůst zaregistrovaly i USA, kde se poptávka dostala na nejvyšší úroveň za deset let.

Meziročně nižší byl v druhém čtvrtletí zájem o zlaté slitky a mince. Globální poptávka po fyzickém investičním zlatě klesla o 12 % na 218,6 tuny. Velký vliv měl propad poptávky v Číně o 29 %. Šlo o reakci na růst ceny kovu a uvolnění obav z vývoje kurzu čínské měny.

Skokový nárůst poptávky ale vykázaly v druhém kvartále burzovně obchodované fondy (ETF) investující do zlata. Objem nových investic byl meziročně vyšší o 99 % a dosáhl ekvivalentu 67,2 tuny kovu. Zájem o zlaté ETF v průběhu čtvrtletí kolísal, silný příliv prostředků fondy zaznamenaly v červnu (+126,7 tuny), odliv naopak v dubnu (-57,2 tuny).

Německo na pokraji recese

Průmyslová výroba v Německu se v červenci opět snížila. Ve srovnání s předchozím měsícem klesla o 0,6 procenta po červnovém propadu o 1,1 procenta. Vyplyvá to z údajů, které zveřejnil německý statistický úřad. Meziročně se průmyslová výroba propadla o 4,2 procenta. Zpráva je dalším signálem toho, že problémový zpracovatelský sektor by mohl stáhnout největší evropskou ekonomiku ve třetím čtvrtletí do recese. Zlepšení se v nadcházejících měsících neočekává, zejména kvůli stále nevyřešeným konfliktům v mezinárodním obchodě a slabému podnikatelskému očekávání v průmyslu.

Drahé kovy – pro Čechy druhé nejoblíbenější spoření

Popularita drahých kovů plynule roste už několik let, oblíbené jsou u celé poloviny Čechů, kteří pravidelně spoří. Odliv zájmu naopak zaznamenávají tradiční produkty jako spořicí účty anebo doplňkové penzijní spoření.

Dokazuje to pravidelný průzkum Barometr oblíbenosti spoření. Podle aktuálních údajů ze září 2019 považuje 50 % dotázaných drahé kovy jako obzvláště zajímavou možnost ukládání peněz. Jde tak o nejoblíbenější státem nedotované spoření. Suverénně předstihlo ostatní produkty, jako jsou životní pojištění, podílové

fondy nebo spořicí konta. V celkovém žebříčku popularity se spoření do drahých kovů dělí o druhé místo s penzijním spořením, zatímco na prvním místě zůstává stavební spoření.

Hlavním důvodem, proč lidé nakupují zlato, je diverzifikace, tedy snaha rozdělit investice do více aktiv. Dalším je ochrana úspor proti znehodnocení v době finanční krize či vysoké inflace. Zlato je také častou volbou jako ideální zajištění na důchod nebo zabezpečení hypotečního úvěru.

Vývoj oblíbenosti spořicího produktu (v %)

	1. čtvrtletí 2016	1. čtvrtletí 2017	1. čtvrtletí 2018	3. čtvrtletí 2019
stavební spoření	52	59	56	59
zlato a drahé kovy	38	46	47	50
doplňkové penzijní spoření	46	49	52	50
spořicí konto	49	44	45	47
životní pojištění	41	37	38	40
podílové fondy	27	29	35	33

Zdroj: Barometr oblíbenosti spoření, acss.cz

GOLDEN GATE CZ a.s.

Václavské náměstí 1282/51
110 00 Praha 1

+420 840 888 999

+420 776 448 853

info@goldengate.cz

www.goldengate.cz